

[Jens Chr. Christensen.]

vi tager ikke medansvar for forslaget, men vi vil heller ikke hindre, at der kommer gang i ophævelsen af disse landbrugsforpligtelser.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde, at hvis jeg havde fundet en eller anden statistik, der viste, at ejendoms-skatter og ejendomspriser ikke havde noget med hinanden at gøre, var det forkert. Det, jeg henviste til, var grundskyldskommissionens betænkning. I dens anden del står der klart og tydeligt, at de undersøgelser, grundskyldskommissionen har foretaget, har bevist, at enten ejendomsskat-ten er høj eller lav, har den ingen indflydelse på ejendomspriserne. Det har vi diskuteret før, og det kan vi diskutere til dommedag, men i hvert fald efter hvad der er foregået ude omkring, er det rigtigt, som jeg har hævdet, at det er ikke ejendomsskatterne, der har indflydelse på ejendomspriserne.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte også, at landbruget selv kunne ansætte hjemmemarkedspriserne under hen-syntagen selvfølgelig til monopollovgiv-ningen. I en udtalelse, der er fremkommet sent i vinter eller tidligt på foråret fra De samvirkende danske Husmandsforeninger, siges det, efter at man har opfordret til at løsrive hjemmemarkedspriserne fra eks-portpriserne — jeg beder om formandens tilladelse til et kort citat —:

„Såfremt erhvervet ikke selv er i stand til at frigøre hjemmemarkedspriserne fra gennemsnitsekспортpriserne, må erhver- vet søge den nødvendige baggrund hos lovgivningsmagten.“

Det er rigtigt, at medens man er i stand til at gennemføre hjemmemarkedspriserne, når det drejer sig om mejeriprodukter, ved det ærede medlem udmærket godt, at det er betydeligt vanskeligere, når det drejer sig om kød, enten det er flæske-, okse- eller kalvekød. Det er ud fra den betragtning, vi har stillet vore ændringsforslag i forbindelse med den monopollovgivning, vi er ved at gen-nemføre.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde også, at dansk landbrug er beskyttet som intet andet erhverv. Jeg skal villigt indrømme — det drøftede vi også ved lov-forslagets første behandling — at der ikke kan indføres fødevarer og landbrugsvarer til Danmark. Men jeg tør også garantere

det ærede medlem for, at selv om der kunne indføres fødevarer, så var det ikke til de priser, som de forhandles til herhjemme, i hvert fald ikke, hvis det ikke var subsidie-rede priser.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh var også inde på kornloven og mente, at^{der} efter den nugældende kornlov ville blive avlet for meget rug på Danmarks jord. Det er rigtigt, men hvorfor vil man så ikke være med til at forhøje basisprisen for foderkorn? Det er den eneste mulighed, vi har for at begrænse avlen af rug og hvede, at vi sætter priserne på foderkorn tilsvarende op.

Om ejendomsskatterne sagde det ærede medlem hr. Aage Fogh, at han altid var villig til at drøfte dem og også til at indføre en vis lettelse i denne beskatning, men det måtte foregå trinvis. Ærede med-lem, det er ikke mange måneder siden, vi drøftede ejendomsskatterne. Det var den-gang, det så smukt hed, at nu skulle land-bruget lettes for amtsskatterne og alle kommuner skulle lettes for ejendomsskat-terne. Resultatet blev med det ærede med-lemns egen tilslutning, at det blev bykom-munerne, der fik lettelser. De lettelser, landbruget fik, kunne være på et meget lille sted.

Det ærede medlem fandt også, at det var mærkeligt, at venstre ville være med til at deklassere over 100 000 landejendomme, mens de andre lidt større brug skulle fritages. Fra venstre har man sagt adskillige gange både ved første og anden behandling, at man ønsker at finde frem til en sådan lovgivning, at vi kan blive helt fri for enhver form for tilskud, men vi har ikke været i stand til inden for de beløbs-rammer, der var skitseret i forliget mellem landbruget og regeringen, at give indeha-verne af de for små brug en støtte på linje med det, der er skitseret i regeringens oplæg. Vi har imidlertid fundet frem til, at ved en regulering af hjemmemarkedspriserne og ved en lettelse af skatterne bliver et betyde-ligt større antal fri for tilskud end efter regeringens forslag, og de, der skal have direkte tilskud, er netop dem, som er blevet offer for den jordlovgivning, som alle er enige om ikke er tidssvarende, og derfor mener vi ikke, at det er nogen deklassering af denne del af vore borgere, om vi giver